Stockholm den 13 maj 2015

R-2015/0643

Till Försvarsdepartementet

Fö2015/499/RS

Sveriges advokatsamfund har genom remiss den 31 mars 2015 beretts tillfälle att avge yttrande över Förslag till ändring i lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet.

Advokatsamfundet avstyrker förslaget.

Genom den ändring av 27 kap. 22 rättegångsbalken (RB), som trädde i kraft den 1 januari 2015 utvidgades förbudet mot att avlyssna vissa samtal vid användandet av hemliga tvångsmedel.

Som skäl för den i promemorian föreslagna ändringen av 7 § 3 lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet har anförts att bestämmelsen ska återställas till att ha den innebörd som den hade innan 27 kap. 22 § RB ändrades. Något skäl till varför förstöringsskyldigheten inte ska följa det utvidgade förbudet i RB har över huvud taget inte anförts i promemorian, vilket innebär att beredningsunderlag för den föreslagna ändringen rimligen måste anses så bristfälligt att det inte kan läggas till grund för lagstiftning.

Advokatsamfundet anser att förstöringsskyldigheten i 7 § 3 lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet ska följa de ändringar som har gjorts i RB. Att förstöringsskyldigheten i lagen om signalspaning i försvarsunderrättelse-verksamhet ska vara mer begränsad, i enlighet med det remitterade förslaget, kan under inga omständigheter anses acceptabelt.

Till detta kommer frågan hur en urskiljning ska vara möjlig att göra avseende de meddelanden som sker mellan en advokat i egenskap av försvarare och en klient som är misstänkt för brott jämfört med det meddelande där advokaten har en klient som åtnjuter skydd enligt 36 kap. 5 § RB. Denna urskiljning blir ju omöjlig att göra utan att ta del av innehållet i meddelandet.

SVERIGES ADVOKATSAMFUND

Anne Ramberg/

genom Maria Billing